

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes
voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SATANS VUILE WAS

Een blijspel in twee bedrijven

door

1880

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr. 2388

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SATANS VUILE WAS* op te voeren moet de naam van auteur *HILDA VLEUGELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/027
ISBN- 978- 90-385-05022

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Hilda Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames - 4 heren - 1 mannelijke figurant
facultatief: figuranten)

SATAN : Jongeman met knap uiterlijk. Voornaam, hoffelijk, charmant, guldig. Gekleed in zwart maatpak, rood satijnen hemd, zwarte das.

JULIEN : Graatloze, verwaande, betweterige filiaalhouder van een publiciteitsbureau, middelbare leeftijd.

KATRIEN : Typiste. Schuchter en naïef meisje (=trut). Ouderwets gekleed. Aanvankelijk met strak haardotje. Evolueert tot mondaine vrouw. (zie 2de en 3de bedrijf).

CORINNE : Knappe, modieuze secretaresse. Flirterig.

BIANCA : Cliënte van het publiciteitsbureau. Koele zakenvrouw.

ANTOON : Fotograaf-graficus. Lolbroek. Vlotte prater en flirter.

ANGELE : Hoofd van de afdeling marketing. Forse, brutale vrouw.

JOSKE : Timide, soffige, naïeve bediende, afdeling research. Draagt een stofjas. Beweegt zich traag en sleffend. Trage spreker. (Komische figuur)

FIGURANT : Een "koelte-toewuivende" neger.

Eventuele figuranten: (om het "visioen" in 2de bedrijf, 2de tafereel op te luisteren) slaven en slavinnen, koelte-toewuivende neger, etc. uit het Oud-Romeinse Rijk.

DECOR

Een publiciteitsbureau

Achteraan rechts op verhoog: kantoor van de directeur
Links en vooraan rechts: kantoor en receptie.

Kantoor en receptie:

Midden in linkerwand: inkom vanuit de receptiehall

Vooraan links: een bureau voor de secretaresse. Achter bureau: een draaistoel. Op het bureau: een computer, telefoon.

Tegen achterwand: een raam met buitenvorm, een klein bureautje met stoel voor de

typiste. Op het bureau een schrijfmachine of computer.

Voor het kantoor van de directeur: een divan en salontafel met gesofistikeerde tijdschriften.

Vooraan rechts: toegangsdeur tot de burelen.

Kantoor van de directeur

Achteraan rechts: tafel met computer.

Vooraan rechts: een bureau met directeursstoel. Voor het bureau een stoel. Op het bureau: een telefoon. Naast bureau: een papiermandje.

Tegen rechterwand een vogelpik-blok, waarop nummers aangebracht zijn.

Tussen de beide kantoren : een trapje en een verbindingsdeur.

E E R S T E B E D R I J F

(Voorstel voor intro: "Devil in disguise" - Elvis Presley)

1ste TAFEREEL

(Corinne zit aan haar bureau en lakt haar nagels. Katrien typt verwoed. Op Juliens bureau ligt een stapel briefwisseling.)

JULIEN : Welke brief beantwoorden we vandaag? (Werpt pijltje op de vogelpik-blok.) Ah! Nummer 21 heeft geluk. Eens kijken. (Rommelt in brieven.) Voilà. Nummer 21. (Opent brief.) Pft! Een klachtenbrief. (Leest brief.) Maar enfin! Die vent beweert dat zijn product niet verkoopt! Dat kan niet! Zijn publiciteit was gebaseerd op enquêtes. (Door deuropening:) Corinne! Vraag de enquêtes over die zweetvoeten-zeep eens op.

CORINNE : Ja. Direct.

(Julien terug in zijn bureel. Schenkt een glas cognac in. Corinne lakt haar nagels voort.)

ANTOON : (Op via rechts, met opgerolde tekening. Stapt naar Corinne. Fluit bewonderend:) Knap kleurtje! Van welk merk?

CORINNE : (Geflatteerd:) Ellen Betrix.

ANTOON : Waw! (Neemt flirtend haar hand.) Dat blinkt nogal! Dat is wat anders dan Stelatex! Dure marchandise, zeker?

CORINNE : (Trekt haar hand terug.) Nee. Gratis gekregen bij twee pakjes Always.

ANTOON : Ah! Gebruikt gij Always?

CORINNE : Natuurlijk. We hebben toch stalen gekregen om het uit te testen. (Publicitair:) Ik

was in ieder geval meteen overtuigd. Met Always voel ik me pas echt veilig. Ik voel me zuiver, de hele dag lang. Is uw vrouw er dan niet op overgeschakeld, sedert onze firma de publiciteit van Always verzorgt?

ANTOON : Mijn vrouw, Always?! Maar Corinne! De olie van een jumbo-jet laten ze toch ook niet af met een emmertje! Nee, nee. Zolang ons Brigitte geen zestig kilo afgevallen is, blijft ze content met haar Pampers baby dry. Kan ik bij de chef binnen?

CORINNE : Er is niemand bij hem op dit ogenblik.

ANTOON : (Gaat naar Katrien.) Hoi Katrien! Hoe zit het? Heeft Joske u nu al gekust? (Katrien buigt schuchter het hoofd en typt verder.) Nog altijd niet?! Maar kindje toch, ge moet Joske wat meer aanmoedigen: een diep decolleteetje, een wonderbra... Hij zal dan wel chargeren. En als hij het niet doet, vlieg ik er wel in. (Klopt aan bij Julien.)

JULIEN : Ja!

(Terwijl Antoon bij Julien binnengaat, telefoneert Corinne:)

CORINNE : Angèle! De baas vraagt de enquêtes over die zweetvoeten-zeep. (Aan de andere kant van de lijn wordt gebulderd. Corinne houdt de hoorn ver af en haakt dan in.)

ANTOON : Hoi chef! De tekening voor de publiciteit van die eierfabrikant is af. Wat vindt ge ervan? (Ontvouwt tekening. Er staat een ovaal met ogen, neus en glimlachende mond op.)

JULIEN : Wat moet dat voorstellen?

ANTOON : (Fier:) Een tikkeneitje.

JULIEN : En dat, mijn waarde Antoon, zou onze Belgische huisvrouwen er moeten toe brengen meer eieren te kopen?

ANTOON : Tenzij ze zelf beginnen leggen.

JULIEN : Beantwoordt deze infantiele, dadaïstische kindertekening aan de motivatie-research?

ANTOON : Honderd procent, mijnheer Julien. In het motivatie-rapport stond, dat de

vrouwelijke onbewuste affiniteit met een ei, die van de bevruchting is, wat het gros van de vrouwen associeert met een schattige baby. Wat heb ik nu gedaan? Ik heb de eerste glimlach van een baby gereproduceerd IN het ei. Knap, eh?

JULIEN : (Bestudeert de tekening.) Hm... Als ge 't zo bekijkt... Maar de tekening is zo kaal. Moet dat ei per se wit zijn?

ANTOON : Ah ja. Zestig procent van de vrouwen vindt bruine eieren vies.

JULIEN : Kan de achtergrond dan niet wat fleuriger?

ANTOON : Nee! Wit laten! Absoluut wit laten! Vrouwen worden aangetrokken door wit: een wit bruidskleed, een witte was, witte producten... Volgens de statistieken zijn zelfs de witte paters beter in trek dan de bruine. Hooguit mag de tekst in een oranje kleur. Maar dan een smakelijk oranje: oranje dan die pipse eierdooiers van tegenwoordig.

JULIEN : Verkeerslicht-oranje.

ANTOON : Juist. Die kleur stoort geen enkele vrouw. Daar vlammen ze allemaal door.

JULIEN : Goed. Zoals gewoonlijk zal ik voor de tekst zorgen.

ANTOON : In teksten maken zijt gij hier de krak, eh chef?

JULIEN : Ik bezorg ze u morgen en dan kan dit project volgende week aan de klant voorgelegd worden. Waar is het verslag van de research?

ANTOON : Dat ligt bij Joske.

JULIEN : Doe Joske dat verslag aan Katrien geven, maar laat die sukkel eerst bij mij komen.

ANTOON : A vos ordres, mon colonel. (Gaat buiten.) Katrientje! De baas vraagt of ge op zijn schoot komt zitten. (Katrien krimpt ineen.) Ge moet niet bang zijn. Van op een schoot te zitten, geraakt ge uw bloempje niet kwijt. Daarbij, de baas is zo hevig niet als Joske. (Corinne giechelt. Tot Corinne:) Ja Corinne. Ik weet het. UW bloemstuk is op de schoot van de chef blijven steken. Maar gij speelt ook alles uit, letterlijk en figuurlijk. Katrien doet zoiets niet. Die houdt haar winkel potdicht.

CORINNE : Omdat ze geen merchandise heeft.

ANTOON : Alle vrouwen hebben merchandise, Corinneke. Maar er zijn cabrioletjes die soepel optrekken en old-timers waaraan nog moet gezwengeld worden. En wat dat zwengelen betreft... Pas op voor Joske, eh Katrien. Want dat is een gediplomeerde

zwengelaar. (Knipoogt naar Corinne.) Ik zal mijn computertjes eens gaan opstarten. Met "Starwars" zit ik al in level acht en met "Prince" in level zes. (Gaat richting rechterdeur, werpt een kushandje naar Corinne, botst op Angèle die op komt.)

ANGELE : Zie waar ge loopt! Kieken! (Stevent naar Corinne.)

ANTOON : Buitengaand verkeer heeft voorrang. (Buiten Angèles hoorbereik:) Stormram!
(Af.)

ANGELE : (Werpt paperassen op bureau van Corinne.) Voilà. Hier zijn de enquêtes over de - zweetvoeten-zeep, mammezel. Maar loop in 't vervolg zelf de benen onder uw gat uit als uw aanhouder iets nodig heeft. Ik ben uw loopjongen niet. Ik doe de marketing. Meer niet. (Tot Katrien, die heel even van haar werk opkeek:) Gij hebt niets meer te doen, zie ik. Hier zie. (Gooit een telefoonboek op Katriens bureau.) Een lijst maken van alle verbruikers van kunstmeststoffen. Tegen gisteren.

KATRIEN : Maar...

ANGELE : Niet tegenpreutelen. Gij zijt hier de typiste. Dus zwijgen en typen. (Tot Corinne:)
Waarom moet hij die enquêtes hebben? Die publiciteit is toch de deur uit!

CORINNE : Als ge 't wilt weten, ga het hem zelf vragen. Ik ben geen meid.

ANGELE : Nee, maar wel een geit. (Grist het dossier van Corinnes bureau en stevent naar Julien. Tot Julien:) Wat zijt ge zinnens met die enquêtes? De promotie van die zweetpateekes-zeep is toch al lang afgehandeld!

JULIEN : De fabrikant beweert dat de campagne die wij voor hem uitgedokterd hadden, niets opgeleverd heeft. Zijn zeep verkoopt niet.

ANGELE : Zever in pakjes. Die vent moet niet mekkeren. Met die campagne heb ik mezelf overtroffen. Voor de juiste kleur van de verpakking alleen al, heb ik 100 Vlamingen bedot.

JULIEN : Bedot?!

ANGELE : Zwijg en luister. In drie doosjes van verschillende kleur stak ik dezelfde klot zeep: een helgeel doosje, een deftig blauw doosje en een blauw doosje met gele bolletjes. Toen vroeg ik -à la Koen Wauters- aan 100 Vlamingen van welke zeep hun voeten

minder begonnen te stinken. Wat was het resultaat? Aan de zeep van het gele doosje was 70 % allergisch. Met de zeep van het blauw doosje had 80% geen zweetvoeten meer, maar nog wel vuile voeten. En aan de zeep uit de blauwe doos met gele bolletjes hield 90 % appetijtelijke voetjes over.

JULIEN : Dus hebt ge geopteerd voor een blauwe verpakking met gele bolletjes?

ANGELE : Nee! Die kwakzalver had dure nertsolie in zijn zeep gemixt. Dus moest het een chi-chi-verpakking zijn. 't Werd een een blauwe doos met gouden bolletjes in reliëfdruk.

JULIEN : Ja! Nu herinner ik het me weer. Aan het lanceren van die zeep heb ik uiteindelijk nog een tombola gekoppeld, met als hoofdprijs: een gratis reis naar Hollywood. Dat slaat altijd in.

ANGELE : Voilà! Dus die zeep-marchant moet niet zagen. Dat zijn vodden niet verkopen, ligt niet aan ons, maar aan hem. Zijn zeep deugt niet. Omdat ik nog een karton stalen over had, was ik er nog elke week mijn voeten mee. Hier zie. (Trekt schoen en sok uit en legt een blote voet op Juliens bureau.) Stinken die of stinken die niet?

JULIEN : (Walgt.)... Die stinken.

ANGELE : Waaraan moet dan iets gedaan worden? Aan onze reclame of aan zijn zeep?

JULIEN : Aan uw voeten.

ANGELE : (Trekt voet terug.) Stuur die charlatan maar een gepeperde brief. Onze reclame was netjes verzorgd. Maar aan zijn zeep is een reukje.

JULIEN : (Zwaait stank weg.) En aan uw voeten!

ANGELE : En hier! Steek er met mijn complimenten mijn sokken bij. (Deponeert sokken op bureau.) Dan heeft hij iets om over te teuten.

JULIEN : (Afkerig:) Absoluut!

ANGELE : En als ge nog zo'n lasterbrieven krijgt, moet ge mij niet meer op 't matje roepen. Ik heb zes jaar marketing gevolgd. Ik zal toch wel weten hoe 't moet, zeker! (Gaat naar Katrien.)

JULIEN : Ik zal u nooit naar uw voeten geven, Angelleke. (Binnensmonds:) Daar stinken ze te hard voor. (Werpt de sokken, met afkeer, in de papiermand. Bestudeert tijdens het

verder verloop de klachtenbrief en de affiche met het ei, ergert zich en gedraagt zich besluiteloos.)

ANGELE : (Tot Katrien:) Is mijn lijst af?

KATRIEN : Ik moet er nog aan beginnen.

ANGELE : Hela! 't Is hier 't ministerie niet, hoor! Die lijst had ik gisteren al moeten hebben.
Dus zet er maar wat achter!

CORINNE : (Met leedvermaak, terwijl Angèle passeert:) Problemen met uw enquête?

ANGELE : (Sarrend, terwijl ze omkijkt richting Corinne:) Mèèè! (= geitengemekker)

(Joske op via rechts. Angèle botst op Joske, waardoor zijn paperassen in de lucht en in de zaal dwarrelen.)

Onderuit, haastige! Buitengaand verkeer heeft voorrang. (Af.)

JOSKE : Mijn rapporten! (Raapt enkele papieren op het podium op. Staart aarzelend over de rand van het podium. Springt dan, als een duiker (met dichtgeknepen neus), van het podium af en scharrelt zijn papieren bijeen. Inmiddels:)

JULIEN : (Telefoneert naar Corinne:) Corinneke! 't Is al 10 uur. Waar blijft mijn koffie, schatje?

CORINNE : Ik breng hem direct.

JULIEN : En waar is die sakkerse Katrien?

CORINNE : Die zit aan haar bureau.

JULIEN : Die moet daar niet zitten. Die moet hier bij mij zijn.

CORINNE : Ik zal het haar zeggen. (Haakt in. Tot Katrien:) Ge moet bij de baas komen. (Af via links.)

JOSKE : (Heeft de papieren vergaard en in de zak van zijn stofjas gestoken. Onderneemt stuntelig enkele vergeefse pogingen om het podium op te klauteren. Daarna hulpeloos en zachtjes:) Help. (In crescendo:) Help... Help!... HELP!...

KATRIEN : (Snelt ter hulp en hijst Joske moeizaam op het podium. Joske houdt beide handen op de knieën.) Gevallen?

JOSKE : Gesprongen.

KATRIEN : Iets gebroken?

JOSKE : Iets kapot.

KATRIEN : Uw knieeën?

JOSKE : (Sneu:) Mijn broek. (Trekt tegelijkertijd op beide knieeën reuze-winkelhaken in zijn broek open.)

KATRIEN : Kom, trek maar uit. Ik zal het rap herstellen.

JOSKE : Ons moe zal dat wel doen.

KATRIEN : Als ge zo blijft rondlopen, lachen de anderen zich krom.

JOSKE : Maar als ik zonder broek rondloop, liggen ze plat van 't lachen.

KATRIEN : Niemand zal u zonder broek zien. Ik herstel die broek hier, nu er niemand is. En ik zal niet kijken. Kruip maar achter die zetel.

JOSKE : Maar niet komen piepen, hoor!

KATRIEN : Dat doe ik niet; dat weet ge. (Haalt naaigerief in haar bureau.)

JOSKE : Nee. Gij zijt een braaf meisje. Te braaf. (Legt het rapport op de zetel, duikt er achter, trekt zijn broek uit, hangt ze over de zetelrug. Hij blijft onzichtbaar achter de zetel.)

KATRIEN : (Merkt rapport. Leest:) "Motivatie-rapport over eieren". Is dat van u?

JOSKE : (Achter zetel:) Dat moest ik aan u geven.

KATRIEN : (Terwijl ze naait:) Interessant?

JOSKE : (Levendig, met hoofd boven zetelrug:) Heel interessant! (Duikt terug.)

KATRIEN : Vertel eens.

JOSKE : (Hoofd boven zetelrug:) De mensen eten veel minder eieren. Niet omdat ze het niet lekker vinden, maar omdat een ei geen prestige meer heeft. (Legt de armen over de zetelrug.) De moderne mensen vinden een ei alledaags, ordinair en zelfs vies. Een heel ei doet hen denken aan de stank van een kiekenkot, aan een kiekengat, kiekenstront... Een ei zonder schaal vinden ze pas echt walgelijk: vliezen, slijm, sperma, plas-ma... (Gaat krom staan, met de armen op de zetelrug geleund.) Omdat op dit punt een ei geassocieerd wordt met een embryo, dus de vrucht van geslachtsverkeer, merken we bij het merendeel van de vijftig-plussers een nog

grotere afkeer voor het ei. Die mensen zijn bij nonnen en paters grootgebracht. Voor alles waarbij ze aan sex denken, komen die in de hel terecht; (Staat recht.) "zullen ze in de vuuroven geworpen worden, waar gewezen zal zijn en tandengeknars." (Bescheiden:) Mattheus, dertiende hoofdstuk, 42ste vers.

KATRIEN : Waar zijt gij naar school geweest, Joske?

JOSKE : Bij de Jezuiten in Hoogstraten. En gij?

KATRIEN : Bij de Ursulinnen in Scherpenheuvel.

JOSKE : ... Gij lust dus ook geen eieren?

KATRIEN : Nee. Gij?

JOSKE : Ik eet ze. Omdat ik moet. Ons moe heeft vier kiekens.

KATRIEN : Dus als we reclame willen maken voor eieren, moeten we het imago opvijzelen?

JOSKE : Absoluut, want eieren worden niet meer serieus genomen; worden zelfs niet meer beschouwd als voeding. Jongleurs spelen er mee. Ontevreden toeschouwers werpen er mee naar de acteurs. Kinderen blazen ze uit. Zelfs veel gezegden met eieren zijn negatief. Met een ei zitten: niet goed! Iemand het ei uit zijn gat vragen: niet netjes! Eieren voor zijn geld kiezen: heel stom!

KATRIEN : Maar eieren zijn wel voedzaam.

JOSKE : Heel voedzaam! (Komt in het vuur van onderstaand betoog achter de zetel vandaan. Draagt een knotsgekke onderbroek.) Eieren zijn de beste eiwitbronnen uit het voedselaanbod. Ze bevatten belangrijke mineralen, vitamines A en B en essentiële aminozuren. Bij eiwitanalyse blijkt, dat de verhouding van aminozuren in één kippe-ei, het dichtst de verhouding benadert die een mens nodig heeft.

(Corinne onopvallend op via links met twee kopjes koffie.)

KATRIEN : Dus om eieren te stimuleren, zouden we best...

CORINNE : ...eerst dat schattig onderbroekje uittrekken Katrien, eerst dat onderbroekske uittrekken.

(Terwijl Joske holderdebolder op en over de sofa beent en achter de rugleuning verdwijnt, gaat Corinne gniffelend bij Julien binnen. Inmiddels:)

JULIEN : Waar blijft die Katrien, en mijn koffie!

CORINNE : En dan is er koffie.

JULIEN : Ha! Eindelijk!

CORINNE : De bediening zoals gebruikelijk?

JULIEN : Ja, Corinneke. Graag.

(Corinne serveert de koffie, waarna ze Julien masseert. Inmiddels trekt Joske achter de zetel snel zijn broek aan.)

KATRIEN : Sorry Joske. Maar ik was zo geboeid door uw verhaal, dat mij uw onderbroek niet eens opviel.

JOSKE : (Komt mokkend recht achter de zetel.) 'k Zal in 't vervolg een fluoriserende aandoen.

KATRIEN : Komaan Joske. Er is toch niets vreselijks gebeurd.

JOSKE : (Schuldig:) Jawel. Ik heb me... sexy gedragen.

KATRIEN : Welnee. In het enthousiasme voor ons werk vergaten we beiden dat gij geen broek aan hadt. Meer niet.

JOSKE : Ik schaam me.

KATRIEN : Voor grenzeloze arbeidsijver hoeft ge u niet te schamen.

JOSKE : Maar voor mijn parade in onderbroek wel.

KATRIEN : Die had ik niet in de gaten. Ik zag enkel uw geestdrift voor de eier-reclame, omdat ik zo geboeid was door uw rapport.

JOSKE : Vindt ge mijn rapport goed?

KATRIEN : Schitterend. Uw rapport toont duidelijk aan dat het publiek bewust moet gemaakt worden van de voedingswaarde van het ei.

JOSKE : (Komt achter de zetel vandaan. Zijn voeten heeft hij inderhaast door de winkelhaken

in zijn broek gestoken, zodat de pijpen achter zijn benen fladderen.) Maar het mag niet te wetenschappelijk aangepakt worden. De consument heeft een hekel aan wetenschappelijke benaderingen. De reclame moet prettig zijn, lichtvoetig. Zo luchtig, fris en drollig als...

KATRIEN : (Bedeest:) ... uw broek?

JOSKE : (Terwijl hij achter de zetel kruipt:) Nee! Zo drollig niet! (Trekt zijn broek fatsoenlijk aan. Inmiddels:)

KATRIEN : Toch wel! Het moeten affiches worden met heldere kleuren, met daarop de afbeelding van...

JOSKE : ...een zacht gekookt eitje. Volgens het psychologisch diepte-onderzoek is een zacht gekookt eitje de enige ei-vorm die sympathiek overkomt.

KATRIEN : Prima. Dan laten we het eitje zo zacht overkomen als fluweel.

JOSKE : (Enthousiast:) Of zo zacht als een perzik!

KATRIEN : Zo zacht als zijde.

JOSKE : Als een veertje.

KATRIEN : Als een lentebriesje!

JOSKE : Als een kus! (Schrikt van zijn spontaneïteit. Bedeest:) Ons moe zegt toch dat dat zacht is.

KATRIEN : Naar 't schijnt wel, ja.

JOSKE : Gij weet het ook niet?

KATRIEN : Nee.

JOSKE : (Nadert Katrien schoorvoetend, alsof het tot een kus zal komen.) Dan...zullen we... (Snel:) maar een andere affiche verzinnen. Ik...ik moet gaan werken. Tot nog eens. (Af.)

(Katrien gaat naar haar bureau.)

CORINNE : Mijn massage heeft blijkbaar niet veel effect vandaag. Ligt er iets op uw maag?

JULIEN : Ja. Een klachtenbrief van een zeepfabrikant. Maar die zult gij er niet kunnen

uitwrijven. Stop maar en maak dat Katrien hier is.

CORINNE : (Pseudo-verbolgen:) Ge laat Katrien u toch niet masseren?!

JULIEN : Maar mijn trotinetteke toch! Ge weet dat Katrien voor niet veel goed is. Wat klungelen met paperassen is al wat dat boerentrutteke kan. Gij denkt toch niet dat ik, met haar...? (Lacht.)

CORINNE : Waarom placeert ge haar dan niet bij de andere bedienden?

JULIEN : (Streng:) Katrien blijft waar ze is!

CORINNE : Waar ziet ge nu lagere bediendes bij in het directiesecretariaat zitten?

JULIEN : Hier.

CORINNE : Maar waarom? (Paait Julien.)

JULIEN : (Onzeker:) Omdat... omdat ik een padvinder geweest ben... Een soos de indruk geven dat ze gepromoveerd is, is een goede daad. En nu voorwaarts, mars. Uw mascara bijwerken en die onderontwikkelde binnen sturen.

CORINNE : (Gaat naar haar bureau. In 't voorbijgaan tot Katrien:) Gij moest bij de baas komen.

KATRIEN : Oh! Dat was ik vergeten!

CORINNE : Natuurlijk! Geen verstand en dan nog overdonderd door het verblindend onderbroekje van Joske. Pas maar op. De baas grolt niet vandaag, hij bijt.

(Katrien gaat bang bij Julien binnen.)

JULIEN : Ah! Eindelijk!

KATRIEN : (Maakt kniebuiginkjes.) Sorry, mijnheer Julien. Excuseer, neem me niet kwalijk. Ik was vergeten dat ik bij u moest komen, mijnheer Julien.

JULIEN : (Heel streng:) Gij MOOGT dat niet vergeten! Als ik roep moet gij onmiddellijk komen! Als ik roep moet gij springen!

KATRIEN : (Maakt sprongetje.) Jazeker, mijnheer Julien.

JULIEN : Deze brief moet beantwoord worden. Een fabrikant beklagt zich over onze reclame voor zijn zweetvoeten-zeep, alhoewel wij hem een magnifieke verpakking bezorgd

hebben: donkerblauwe fond, gouden bolletjes en reliëfdruk. En aan het lanceren hebben wij nog een extra tombola gekoppeld, met een gratis reis naar Hollywood. Maar "monsieur Zweetvoet" sjirpt dat zijn zeep niet verkoopt en dat het aan onze reclame ligt. Hoe antwoordt ge daarop?

KATRIEN : Door beleefd en vriendelijke onze excuses aan te bieden, mijnheer Julien?

JULIEN : Nee! Onnozel kiekeken! Onze reclame was tot in de puntjes verzorgd!

KATRIEN : (Bibberend, met kniebuiginkjes:) Neem me niet kwalijk, mijnheer Julien. Sorry, met de meeste hoogachting. Natuurlijk was onze reclame verzorgd, maar...

JULIEN : Maar wat?!

KATRIEN : Zweetvoeten komen meer voor bij werkende mensen dan bij welvarende mensen. En omdat werkende mensen zelden luxe-verpakkingen kopen, was de zeep misschien toch beter verpakt in een simpel en goedkoop doosje.

JULIEN : Verdomme! Verdomme! Verdomme!...

KATRIEN : Sorry, mijnheer. Excuseer, verschoning.

JULIEN : Angèle had dat moeten weten! Maar goed dat ik er die gratis reis naar Hollywood nog aan gekoppeld heb. Ieder artikel verkoopt als er een reis naar Hollywood te winnen valt.

KATRIEN : (Maakt kniebuiginkjes.) Met uw permissie en de meeste hoogachting, mijnheer Julien... Maar een gratis reis naar Hollywood was niet nodig voor zweetvoeten-zeep. Volgens mij, mijnheer Julien.

JULIEN : Weet ge het weeral beter, ja?

KATRIEN : Met verschrikkelijk veel hoogachting, mijnheer Julien, maar volgens mij wordt zweetvoeten-zeep veelal door de moeders gekocht: moeders met kinderen en een man, mijnheer Julien. Die zijn niet geïnteresseerd in een reis naar Hollywood, want die hebben geen tijd, mijnheer Julien. Die moeten voor hun huishouden zorgen. En de jeugd, die graag naar Hollywood zou gaan, is niet geïnteresseerd in zweetvoeten-zeep, mijnheer Julien.

JULIEN : Als ge 't allemaal beter weet, trek dan uw plan met die brief. (Geeft haar de klachtenbrief.) Antwoordt wat ge wilt. Maar zorg ervoor dat wij gelijk hebben. Ons

agentschap is onkreukbaar. Begrepen?

KATRIEN : Natuurlijk, mijnheer Julien. Vanzelfsprekend, mijnheer Julien.

JULIEN : En maak hier tekst bij. (Toont Antoons affiche.) Dat is het ontwerp voor de eier-affiche.

KATRIEN : (Praat over de affiche.) D.d.dat? Is dat alles, mijnheer Julien?

JULIEN : Ja dat is alles. Ingerukt!

KATRIEN : (Maakt sprongetje.) Neem me niet kwalijk, mijnheer. Sorry, excuseer en...

JULIEN : ... met de meeste hoogachting. Ja, wat nog?

KATRIEN : De kleuren, mijnheer Julien. Er staan geen kleuren op.

JULIEN : Daar komen geen kleuren op. Huisvrouwen worden aangetrokken door wit. An als u dat niet zint, ontwerp dan zelf een affiche: met een kakafonie aan kleuren als ge wilt, maar mét tekst.

KATRIEN : Ja, mijnheer Julien. Tot uw orders en met alle plezier, mijnheer Julien.

(Katrien gaat naar haar bureau. Julien laat merken dat hij blij is van 't werk vanaf te zijn en begint op de computer een wargame te spelen.)

CORINNE : (Venijnig tot Katrien:) Die massage daarbinnen duurde zo lang.

KATRIEN : Massage?

CORINNE : Kom maar niet uit de lucht gevallen. Ge hebt er wel een heilig smoeltje op staan, maar mij beduvelt ge niet meer. Hete gasbel!... Tien minuten! Tien minuten zijt ge daar binnen geweest. En ge hadt maar vijf minuten nodig om Joske in zijn onderbroek te krijgen. Ik heb niet veel verbeelding nodig om te weten wat er in die tien minuten bij mijnheer Julien gebeurd is. Dat is nog een rappere dan Joske.

KATRIEN : Joske trok alleen zijn broek maar uit omdat ik... omdat ik wou naaien.

CORINNE : Drukt ze het nog deftig uit ook. De babbelut! Van uw opvoeding bij de nonnen schiet nog wel iets over, maar niet genoeg! Ze hadden u banger moeten maken van spelletjes met verpaste mannen. Maar wat die "sexorsisten" niet konden, zal ik doen. (Dreigend:) Gij blijft in 't vervolg met uw fikkels van mijnheer Julien af. (Kletst